

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 447. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139956893824/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

for citeret med henvisning til originalens sidetal), og Høysgaards *Accentuered Grammatica* (1747; genoptrykt sml. bd. IV); Tønderhefterne og Brorson indtager som regel et mere konservativt standpunkt end disse.

De tryk, der hører navnet Kieszbuy, og de, der er trykt i Vajsenhuset hos Rotmer,¹⁾ synes kun på to væsentlige punkter at vise gennemgående forskelle: Kieszbuy-trykkene A-F har som regel *eg*, *sy* overfor *ej*, *sj* i Rotmer-trykkene G-I (se § 10.1 nrf.) og *ck* overfor *k* eller *kk* (§ 9.3). I begge disse henseender stemmer A-F med Brorsons (senere) privatortografi. De ortografiske indgreb er altså allerede begyndt med hefterne fra Vajsenhuset 1735 ff.

1) *Stort begyndelsesbogstav* anvendes i A-I nogenlunde konsekvent i liniebegyndelse og i substantiver samt substantiverede adjektiver: *Du Stolte, Du Giærtige* (9:3.1, 4.1 osv.). I adjektiver med substantivisk førstled bruges også lejlighedsvis stort bogstav: *Sorrig-fulde Sind* 9.2.1. Der skrives *GUD JESUS* (JESU) osv. Brorson selv er her langt mindre konsekvent. Størshøgstav bruges tilsyneladende tillidigt, fortrinsvis ved relativt vigtige ord. Jeg citerer fra V: *tild, undskyldning, forsonning, sumission, respect, muelighed, ungdommen, til fornyelse, Visitations liste, Deres Excell, Herrer, Velsignelser, Himmelnen, Svaghed, Catechiserede, Saltig ... ihukommelse, Søn* (i efterstilling efter komma); i brevene er der måske en lidt sterkere tendens til at bruge stort bogstav: *fraværelse, forhindringer, bren, betenkning, omstændigheder, nytte, ord, gierung; Høi Grevelig Naade, Deres høgprestelig Naades, Prøve, Ende, Indhold, Dispensation, Retfærdighed, Smæde-Pocker, København*. Fra P markerer man sig navnlig den inkonsistente brug i sammensætninger: *Bygnings-Mændene, Paask-Dag, hoved-Manet, Paask-e-fest, jammer dol* osv. Dette træk går igen i de håndskrevne hefter, især K.

2) *Interpunktion, bindestreg*. Medens A-F har de gammeldags skråstreg, indfører G-I komma. Tønderhefterne (både A-F og G-I) viser en påfaldende brug af bindestreg, navnlig i genitivforbindelser og mellem adjektiv og substantiv; til gengæld mangler bindestreg mange steder, hvor den efter samtidig praksis skulle stå. Denne praksis er knap så udpræget i de egenhændige dokumenter (se s. 474), men i de håndskrevne salmehefter, navnlig K, finder vi talrige spor deraf, også i tilfælde hvor Tøndertrykkene har normaliseret teksten, se fx. varr. s. 405 ff, HI 29.12.3 53.5.4 86.12.2 18.6.2.8 144.4.4,12.1 150.1.3

¹⁾ Om Kieszbuy og Rotmer se Ludwig Andresen *Zweihundert Jahre Waisenhaus in Tondern* (Tønder 1939), 68. Højsejbyerg Paulsen i *Sønderjydsk Manuskript* 28. arg. (1952) 32-47. I Hælmetjernes samling (ar. 131 fol.) opbevares et folioblad, indeholdende „Abdruck derjenigen Lettern oder Schriften, so sich itzund wirklich in meiner Buchdruckerey befinden; tl :metter: er med blæk føjet: ecc. Henr. Holmers 1735a.